

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 6C/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720203219
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Bauer
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5720203219.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudcom Mgr. Martinom Bauerom v spore žalobcu: K. G., X.. XX.XX.XXXX, L. Č. C.G. XX, H., právne zastúpeného: JUDr. Milan Štúrik, advokát so sídlom v Martine, Holubyho 51, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená: Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Štúrova 2, o náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánom verejnej moci, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 500 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 500 € od 08.07.2020 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V časti o zaplatenie sumy 526,37 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 526,37 € od 17.04.2020 do zaplatenia a zo sumy 1.100 € od 17.04.2020 do 07.07.2020 súd konanie z a s t a v u j e.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žalovanému sa voči žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 38,52 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu súdu dňa 28.07.2020 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.626,37 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 17.04.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ SR Martin - Východ vzniesol voči žalobcovi dňa 28.09.2017 obvinenie za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. Voči tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote dňa 09.10.2017 sťažnosť, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine uznesením zo dňa 17.10.2017 sp. zn. 1Pv/227/17/5506-9 zamietol. Od vznesenia obvinenia bol žalobca vystavovaný právnej neistote, strachu z trestného stíhania a potrestania, hoci od samého začiatku preukazoval svoju nevinu, nezákonnosť a neobjektívnosť podkladov pre trestné stíhanie. Postupom orgánov činných v trestnom konaní bol žalobca poškodený na svojich právach. Okresný súd v Martine vydal dňa 24.05.2018 trestný rozkaz sp. zn. 13T/163/2017, ktorým uznal žalobcu vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a odsúdil ho na peňažný trest vo výmere 160 €. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu úmyselne zmaril, mu ustanovil náhradný trest odňatia slobody 10 dní. Poškodenú odkázal na občianskoprávne konanie. Voči uvedenému trestnému rozkazu podal žalobca odpor a následne okresný súd rozhodol rozsudkom zo dňa 07.10.2019, sp. zn. 13T/163/2017, ktorým žalobcu opätovne uznal vinným a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom 18 mesiacov a zaviazal žalobcu nahradiť poškodenej sumu 1.200 €. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Žiline vydal dňa 25.02.2020 rozsudok, ktorým zrušil rozsudok Okresného súdu

Martin a žalobcu spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Žalobca si za účelom svojho zastupovania v trestnej veci zvolil obhajcu. Z dôvodu poskytovania právnej pomoci vznikla žalobcovi škoda z titulu trov obhajoby v celkovej výške 1.626,37 €. Náhradu nemajetkovej ujmy si žalobca neuplatňuje. Dňa 16.04.2020 podal žalobca na Generálnu prokuratúru ako orgán konajúci v mene štátu žiadosť na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Martine, odbor kriminálnej polície ČVS: OPR-204/OV-MT-2017 zo dňa 28.09.2017 vo výške 1.626.37 €. Žalovaný sa k žiadosti vyjadril v písomnom stanovisku zo dňa 08.07.2020, ktorým nárok žalobcu neuznal. Uviedol, že nezistil splnenie zákonných podmienok pre uspokojenie nároku a žiadosť odmietol.

2. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise a obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/163/2017 zistiť nasledovný skutkový stav:

3. Podaním doručeným súdu dňa 24.08.2020 sa žalovaný vyjadril k podanej žalobe. Uviedol, že nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu. Žalobca neuviedol žiadne skutkové ani právne okolnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané v rozpore so zákonom. Neskoršie rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby v žiadnom prípade nezakladá záver o tom, že podanie obžaloby prokurátorom bolo nesprávnym úradným postupom, resp., že by uznesenie o vznesení obvinenia bolo nezákonným rozhodnutím. Žiadny orgán, prvostupňový ani odvolací súd, nekonštatoval, že by uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby, bolo nezákonné, resp., že by prokurátor postupoval v rozpore s ustanoveniami trestnoprávných predpisov. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody absentuje právny titul. Poukázal na nález ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 163/2013, v ktorom sa uvádza, že uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady, nemožno automaticky bez ďalšieho považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Orgány činné v trestnom konaní majú zákonnú povinnosť stíhať osobu, ktorá je dôvodne podozrivá zo spáchania trestného činu. Pri vznesení obvinenia je prípustná istá miera pochybnosti o spáchaní tohto skutku, pričom uvedené je predmetom ďalšieho vyšetrovania. Pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné súčasné splnenie troch kumulatívnych podmienok, a to existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody a priama príčinná súvislosť medzi namietaným rozhodnutím a vznikom škody, pričom v tomto prípade nie je splnená základná z podmienok, a to existencia nezákonného rozhodnutia. Nie je splnená ani ďalšia podmienka, a to existencia priamej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím a vznikom škody. To, že bol žalobca oslobodený spod obžaloby ešte neznamená, že by uznesenie o vznesení obvinenia, či ďalší nasledujúci postup boli nezákonné, a tým sa stali aj právnym titulom pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepredložil faktúru ani potvrdenie o reálnom uhradení vyúčtovaných trov obhajcovi. Je zrejme, že nebol preukázaný vznik skutočnej škody. Obhajca si nesprávne účtoval výšku odmeny. V zmysle § 1 ods. 4 a § 12 ods. 3 písm. a/ Vyhlášky MS SR, č. 655/2004 Z.z. mala byť celková výška odmeny 1.597,92 €.

4. Podaním doručeným súdu dňa 16.09.2020 sa žalobca vyjadril k vyjadreniu žalovaného. Uviedol, že poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ SR vzniesol voči žalobcovi obvinenie na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a neobjektívnych podkladov. Žalobca sa stotožňuje s názorom týkajúceho sa výšky odmeny obhajcu, ktorú bol povinný žalobca zaplatiť obhajcovi, a to vo výške 1.597,92 €. Žalobca omylom nepripojil k žalobe listinné dôkazy, doklady, bankový výpis a príjmové pokladničné doklady, z ktorých je zrejme, že žalobca uhradil doposiaľ svojmu právnemu zástupcovi trovy obhajoby v celkovej výške 1.100 €. Z uvedených dôvodov žalobca berie žalobu čiastočne späť v rozsahu 526,37 € a žiada, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.100 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 17.04.2020 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Podaním doručeným súdu dňa 30.09.2020 sa žalovaný vyjadril k vyjadreniu žalobcu. Uviedol, že sa pridrižiava predchádzajúceho vyjadrenia. V celom trestnom konaní žiadny orgán neoznačil uznesenie policajného orgánu o vznesení obvinenia za nezákonné. Trestné stíhanie bolo jednoznačne legitímne. Štátu nemožno uprieť legitímny záujem na vedení trestného stíhania proti konkrétnej osobe, ak je dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu. Nemá výhrady k pokladničným dokladom zo dňa 08.10.2019, 05.06.2018 a 09.10.2017. Pokiaľ ide o výpis z účtu obhajcu, z ktorého vyplýva, že dňa 22.05.2019 bol vykonaný vklad v sume 600 €, z uvedeného nie je zrejme, kto tieto prostriedky na účet

vložil a za akým účelom. Nebolo preukázané, že túto sumu uhradil žalobca za trovy obhajoby v súvislosti s trestným konaním. Vyslovil súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby.

6. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/163/2017 mal súd preukázané, že poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ SR Martin - Východ uznesením zo dňa 28.09.2017, ČVS: ORP-204/OV-MT-2017, vzniesol žalobcovi obvinenie pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca sťažnosť, pričom poverený prokurátor Okresnej prokuratúry Martin uznesením zo dňa 17.10.2017 sťažnosť žalobcu zamietol ako nedôvodnú a zároveň podal dňa 08.12.2017 na žalobcu obžalobu. Na základe podanej obžaloby Okresný súd Martin vydal dňa 24.05.2018 trestný rozkaz, č. k. 13T/163/2017 -115, ktorým žalobcu uznal za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. Na základe žalobcom podaného odporu Okresný súd Martin dňa 07.10.2019 vydal rozsudok sp. zn. 13T/163/2017, ktorým žalobcu opätovne uznal za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 25.02.2020, č. k. 1To/11/2020-210, zrušil rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/163/2017 zo dňa 07.10.2019 a žalobcu oslobodil spod obžaloby, podľa ktorej sa mal dopustiť prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný. Poškodenú odkázal na civilný proces.

7. Žiadosťou zo dňa 16.04.2020 žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu požiadal Generálnu prokuratúru SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom, ktorou žiadal o predbežné prerokovanie nároku a uspokojenie peňažného nároku vo výške 1.626,37 € titulom náhrady škody spôsobenej orgánom verejnej moci, a to uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ SR Martin - Východ zo dňa 28.09.2017, ČVS: ORP-204/OV-MT-2017, ktorým bolo žalobcovi vznesené obvinenie pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.

8. Listom zo dňa 08.07.2020 generálna prokuratúra SR oznámila žalobcovi, že nezistila splnenie zákonných podmienok pre uspokojenie nároku uplatneného v žiadosti a žiadosť ako nedôvodnú odmieta.

9. Z listinných dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že žalobca uhradil svojmu obhajcovi za obhajobu v trestnej veci sumu 200 € dňa 08.10.2019, sumu 200 € dňa 05.06.2018 a sumu 100 € dňa 09.10.2017. Z predloženého výpisu z účtu vedeného vo VÚB, a.s. vyplýva, že dňa 22.05.2019 bol vykonaný na účet obhajcu žalobcu vklad v celkovej výške 600 € bez bližšej špecifikácie.

10. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe v zmysle jej čiastočného späťvzatia. Oznamenie Generálnej prokuratúry SR o tom, že žiadosť o predbežné prerokovanie je nedôvodná, bolo do kancelárie doručené dňa 08.07.2020. Prokurátor mohol zastaviť trestné stíhanie už od začiatku. Vtedy by sa nedomáhali žiadnych nárokov. V časti úrokov upravil návrh tak, aby bol priznaný úrok od doručenia oznámenia o prerokovaní žiadosti, t. j. od 08.07.2020.

11. Zástupca žalovaného na pojednávaní zotrval na písomných vyjadreniach. Vyslovil súhlas s čiastočným späťvzatím v časti úrokov z omeškania.

12. Z vyúčtovania obhajcu žalobcu zo dňa 03.03.2020 vyplýva, že boli vykonané úkony právnej služby v súvislosti s obhajobou žalobcu v predmetnej trestnej veci. Celková výška vyúčtovaných úkonov právnej služby spolu s náhradou hotových výdavkov je vo výške 1.626,37 €. Doposiaľ bola uhradená suma 500 € a k doplateniu zostáva 1.126,37 €.

13. Podľa § 3 ods. 1, 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „Zákon“) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. f) Zákona Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>>, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu4) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>> v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa § 5 ods. 1 Zákona Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 Zákona Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>> a 11 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>>.

Podľa § 16 ods. 4 Zákona Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.1a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>>

Podľa § 18 ods. 1, 3 Zákona Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta.9) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>> Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky2) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/20150101>> platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

14. Na základe vykonaného dokazovania súd žalobe čiastočne vyhovel, nakoľko v časti uvedenej vo výroku I. rozsudku mal preukázanú jej dôvodnosť. Žalovaný namietal nesplnenie podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody. Samotnú výšku škody nerobil spornou v rozsahu 500 €. Nenamietal ani jednotlivé úkony právnej služby, len ich nesprávne uplatnenú tarifnú odmenu. V prípade oslobodenia spod obžaloby sa za nezákonné rozhodnutie považuje uznesenie o vznesení obvinenia, nie podaná obžaloba. Keďže prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu policajta o vznesení obvinenia voči

žalobcovi a podal žalobu je pasívne legitimovaný v konaní o náhradu škody spôsobenú orgánom verejnej moci vždy SR, bez ohľadu na tú skutočnosť, ktorý orgán koná v jej mene. Orgán verejnej moci, ktorý koná za štát vo veci náhrady škody spôsobenej v zmysle § 3 ods. 1 Zákona sa určuje podľa kritérií obsiahnutých v § 4 ods. 1, 2 Zákona. V danom prípade je tým orgánom Generálna prokuratúra SR. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalobca si voči žalovanému uplatnil náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Zákon č. 514/2003 Z.z. síce výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby, ide však o špecifický prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa v tomto prípade neviaže na nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania. V prípade, že obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby, judikatúra má za to, že ten proti komu bolo trestné stíhanie zastavené alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Pre vznik škody, resp. zodpovednosti za škodu sa vyžaduje splnenie predpokladov, a to nezákonné rozhodnutie, za ktoré sa už v zmysle vyššie uvedeného považuje aj oslobodzujúci rozsudok, ďalej skutočná škoda, ktorou sa rozumie skutočná škoda a ušlý zisk a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím. V prípade uplatnenia náhrady škody má poškodený právo aj na náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré mu vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie. Ich súčasťou sú aj trovy právneho zastúpenia. V súvislosti s vysloveným právnym názorom súd poukazuje na rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo/156/2017, 1Cdo/167/2016. Rozhodovacia prax NS SR je ustálená v tom, že, keď došlo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody sa preto posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom zákonnosti začatia trestného stíhania je neskorší výsledok z trestného konania. Keďže žalobca bol rozhodnutím Krajského súdu v Žiline oslobodený spod obžaloby, súd vychádza z toho, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo nezákonným rozhodnutím.

15. Osobitosťou náhrady škody v danom prípade je to, že pred jej uplatnením na súde treba spravidla nárok predbežne prerokovať s príslušným orgánom. V prípade, že príslušný orgán v lehote 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti neuspokojil nárok poškodeného čo i len z časti, poškodený sa môže domáhať uspokojenia nároku na súde. Žalobca požiadal Generálnu prokuratúru SR ako príslušný orgán v súlade so zák. č. 514/2003 Z.z. o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá žiadosť ako nedôvodnú odmietla. Súdu bolo preukázané, že žalobca uhradil svojmu obhajcovi v súvislosti s nezákonne vedeným trestným konaním trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 500 €, ktoré žalovaný nerobil spornými. Uvedená suma predstavuje skutočnú škodu, ktorá žalobcovi vznikla. Vo zvyšnej časti nároku na náhradu škody vo výške 600 € však žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že táto suma bola vynaložená v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, a že sa jedná o skutočnú škodu, ktorá bola uhradená v súvislosti s trestným konaním. V tejto časti robil žalovaný nárok sporným, pričom žalobca neuviedol žiadne skutkové tvrdenia na preukázanie vzniku skutočnej škody v tejto výške. Okrem namietaného výpisu z účtu bez bližšej špecifikácie nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by dané preukazovali. Tvrdenie žalovaného, resp. neunesenie dôkazného bremena žalobcom preukazuje aj vyúčtovanie trov obhajoby, ktoré je datované ku dňu 03.03.2020. Z tohto vyplýva, že ku dňu vyúčtovania boli uhradené trovy obhajoby vo výške 500 €, pričom sporný vklad na účet obhajcu vo výške 600 € bol vykonaný dňa 22.05.2019, t.j. takmer rok pred vyúčtovaním. Z uvedených dôvodov súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Zároveň priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v zmysle § 16 ods. 4 Zákona z priznanej sumy 500 € od 08.07.2020 do zaplatenia. Medzi stranami nebolo sporné, že oznámenie príslušného orgánu o neuspokojení nároku bolo doručené dňa 08.07.2020.

16. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd konanie v časti uvedenej vo výroku II. rozsudku zastavil, nakoľko žalobca zobral žalobu v tejto časti a takýto dispozitívny úkon mu prislúchal. Žalovaný vyslovil súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby vykonaným pred a aj po otvorení pojednávania.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. O trovách konania súd rozhodol tak, že úspešnejšiemu žalovanému priznal voči žalobcovi pomerný nárok na náhradu trov konania. Žalobca bol úspešný v rozsahu 30,74 % a neúspešný v rozsahu 69,26 %. Čistý úspech žalovaného tak predstavuje 38,52 %. Súd konštatuje, že žalobca bol neúspešný aj v časti zastavenia konania (výrok II.), nakoľko nepreukázal, že by k zastaveniu konania došlo pre správanie žalovaného. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.